

Mechanika – dynamika

Hlavní body

- Úvod do dynamiky.
- Dynamika translačních pohybů
- Dynamika rotačních pohybů

Úvod do dynamiky

- Mechanika by byla neúplná, kdyby se nezabývala, důvody **proč** se tělesa dávají do pohybu, zrychlují, zpomalují nebo se zakřivuje jejich dráha.
- Ukazuje se, že pohybují-li se se zrychlením, musí na ně působit nějaká **síla**.
- Dojít k tomuto jednoduchému závěru bylo obtížné, protože síly **nemusí být patrné** a mohou působit na **dálku**.

Dynamika translačních pohybů

Hybnost

- Pohybový stav hmotného bodu lze popsat vektorem **hybnosti** definovaným jako:

$$\vec{p} = m \cdot \vec{v}$$

- Význam hybnosti spočívá ve skutečnosti, že se **zachovává**, když je výslednice působících sil nulová a mění, když není, což může být například důsledkem interakce s jinými hmotnými body.

Newtonovy zákony

- Isaac Newton (1642-1727) geniálně shrnul poznatky klasické dynamiky do tří zákonů.
 1. Zákonu setrvačnosti/zachování hybnosti
 2. Zákonu síly
 3. Zákonu akce a reakce
- Jejich modifikace je nutná až za hranicemi klasické mechaniky.

1. Zákon setrvačnosti

- Nepůsobí-li na hmotný bod **síla**, pohybuje se rovnoměrně **přímochaře** nebo je v **klidu**.
- Přesněji: je-li síla působící na hmotný bod **nulová**, je jeho hybnost **konstantní**.
 - **Silou** se zde a dále obecně rozumí **výslednice všech působících sil**.
 - V této formulaci jsou zahrnuty i speciální pohyby, kde se **mění hmotnost**, jako raketový.

2. Zákon síly

- Síla působící na hmotný bod je rovna časové změně jeho hybnosti.

$$\vec{F} = \frac{d \vec{p}}{dt} = \frac{d(m \vec{v})}{dt}$$

- Za předpokladu, že **hmotnost** zůstává **konstantní** platí jednodušší formulace :

$$\vec{F} = m \vec{a} \quad \text{Pohybová rovnice translace}$$

- Jednotkou síly je **1 newton** : $N = kg \ m \ s^{-2}$
- Předchozí vztahy jsou **vektorové**. Platí tedy i ve **složkách**.
Například:

$$\vec{F}_x = \frac{d \vec{p}_x}{dt} = \frac{d(m \vec{v}_x)}{dt}$$

3. Zákon akce a reakce

- Působí-li těleso 1 na těleso 2 silou \vec{F}_{12} ,
- působí i těleso 2 na těleso 1 silou \vec{F}_{21} .

$$\vec{F}_{12} = -\vec{F}_{21}$$

- Obě síly jsou stejně velké, ale opačně orientované:
- Každá působí na jiné těleso a proto se tyto síly nemohou spolu složit.

Časový účinek síly-impuls síly

- Impuls síly na volné těleso:

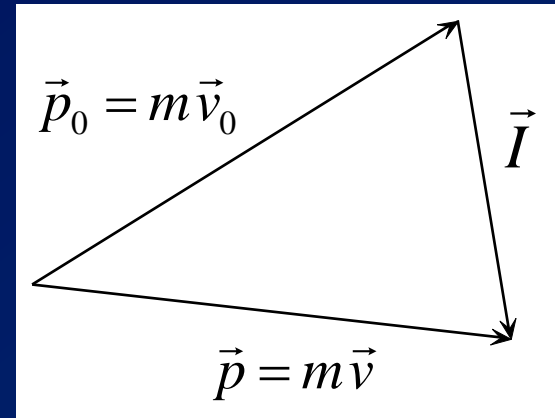
$$\vec{I} = \vec{F} \cdot t \quad F = \textit{konst.}$$

$$\vec{I} = \int_0^t \vec{F} \cdot dt = \int_0^t m \cdot \vec{a} \cdot dt = \int_0^t m \cdot \frac{d\vec{v}}{dt} \cdot dt = \int_{\vec{v}_0}^{\vec{v}} m \cdot d\vec{v}$$

$$\vec{I} = m \cdot \vec{v} - m \cdot \vec{v}_0 = \vec{p} - \vec{p}_0 = \vec{F} \Delta t$$

Změna hybnosti se rovná
impulsu síly.

$$F \cdot dt = m \cdot dv$$

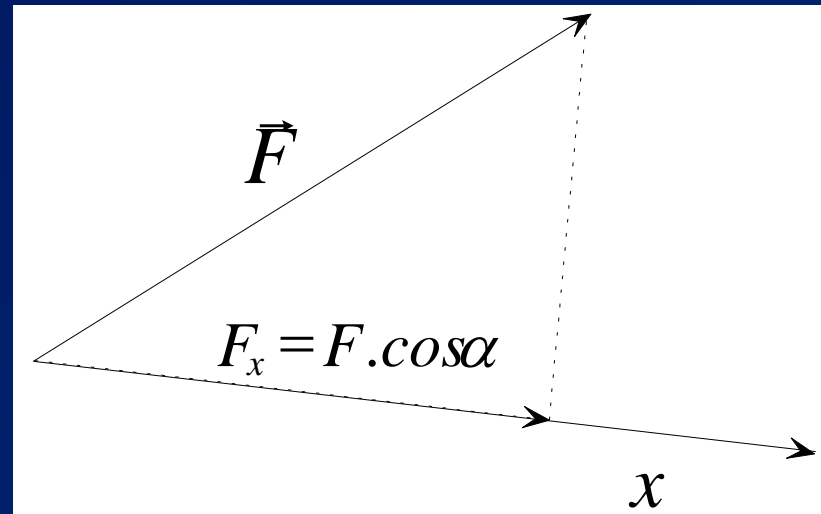
RAKETA: Využívá se zákona zachování hybnosti Δp (výtokových plynů) = Δp (rakety)
U rakety se nemění tah motoru, pokud se nemění množství a výtoková rychlost plynů (vůči raketě).

Dráhový účinek síly- práce

$$W = \vec{F} \cdot \vec{r}$$

- Pro jednoduchost předpokládejme **konstantní sílu** a **hmotnost** a **přímý pohyb v jednom rozměru** – podél x .

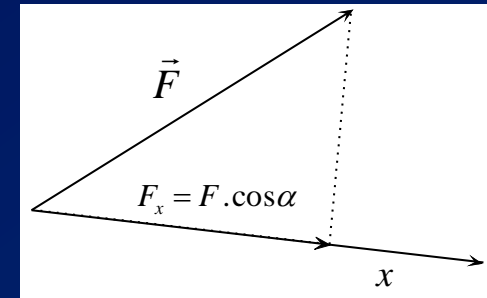
$$\begin{aligned} W &= \vec{F} \cdot x \\ &= F \cdot x \cdot \cos\alpha \\ &= F_x \cdot x \end{aligned}$$

- Hledáme průmět do směru pohybu! = skalární součin

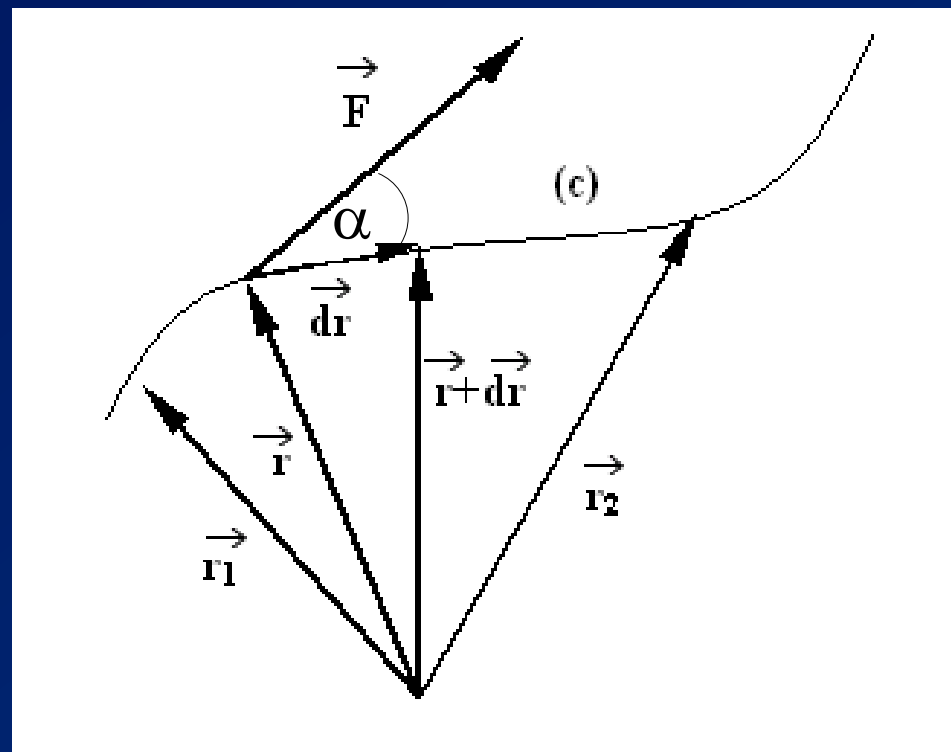
Dráhový účinek síly- práce

Pro obecný pohyb popř.
proměnnou sílu :

$$W = \int_{r_1}^{r_2} \vec{F} \cdot d\vec{r}$$

[J]

Výkon

- Výkon = práce za čas: $P = \frac{dW}{dt} \quad [W]$

- Nyní dosadíme :

$$W = \int_{t_0}^t P \cdot dt$$

$$dW = \vec{F} \cdot d\vec{r}$$

$$P = \frac{\vec{F} \cdot d\vec{r}}{dt} = \boxed{\vec{F} \cdot \vec{v}} = F \cdot v \cdot \cos \alpha$$

Výkon = síla krát rychlost pohybu ve směru, ve kterém síla působí

Práce – kinetická energie

Něco koná práci

$$dW = \vec{F} \cdot d\vec{r} = m \cdot \vec{a} \cdot d\vec{r} = m \cdot \frac{d\vec{v}}{dt} \cdot d\vec{r}$$

$$\vec{v} \cdot d\vec{v} = |\vec{v}| \cdot |d\vec{v}| \cdot \cos \alpha = v \cdot dv$$

$|d\vec{v}| \cdot \cos \alpha$ = Průmět dv do v =
změna velikosti v

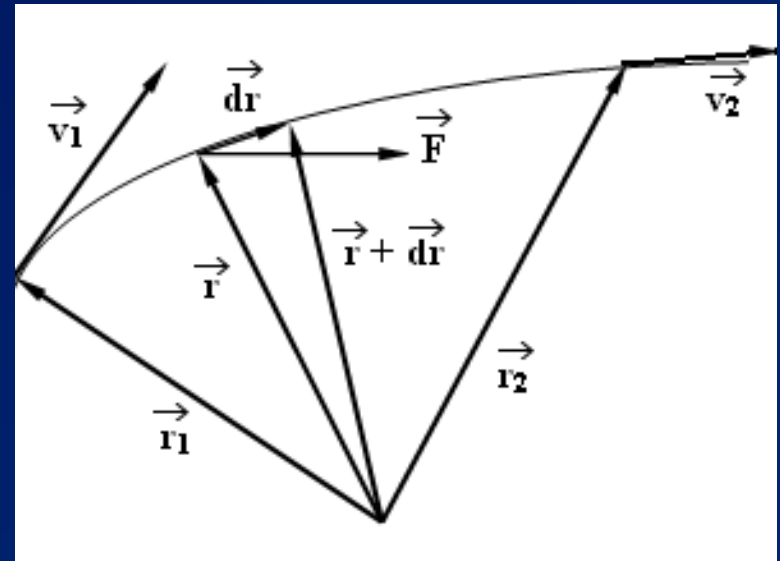
$$m \cdot \frac{d\vec{r}}{dt} \cdot d\vec{v} = m \cdot \vec{v} \cdot d\vec{v}$$

$$W = \int_{v_1}^{v_2} m \cdot v \cdot dv =$$

$$\frac{1}{2} m \cdot (v_2^2 - v_1^2) = \Delta E_k$$

Těleso vlastní kinetickou energii

Vykonaná práce = přírůstku kinetické energie

Základní zákony zachování

- Z předchozího je zřejmé, že nepůsobí-li síla, zachovává hmotný bod nebo jejich soustava svoji:

hybnost

$$\vec{p} = m\vec{v}$$

Vždy, i při dokonale
nepružné srážce

kinetickou energii

$$E_k = \frac{1}{2} m \cdot v^2$$

jen při dokonale
pružné srážce

Dokonale nepružná srážka

2 tělesa
před srážkou

$$\vec{p}_1 = m_1 \vec{v}_1 \quad \vec{p}_2 = m_2 \vec{v}_2$$

2 tělesa
po srážce

$$\vec{p}_v = (m_1 + m_2) \vec{v}_v = \vec{p}_1 + \vec{p}_2$$

Po srážce se pohybují obě tělesa spolu a stejnou rychlostí v_v !!!

$$E_{pred} = \frac{1}{2} m_1 v_1^2 + \frac{1}{2} m_2 v_2^2 \neq E_{po} = \frac{1}{2} (m_1 + m_2) v_v^2$$

Kinetická energie před se nerovná kinetické energii po srážce !!!

Příklad

Dokonale pružná srážka

2 tělesa
před srážkou

$$\vec{p}_{1pr} = m_1 \vec{v}_{1pr} \quad \vec{p}_{2pr} = m_2 \vec{v}_{2pr}$$

2 tělesa
po srážce

$$\vec{p}_{1po} = m_1 \vec{v}_{1po} \quad \vec{p}_{2po} = m_2 \vec{v}_{2po}$$

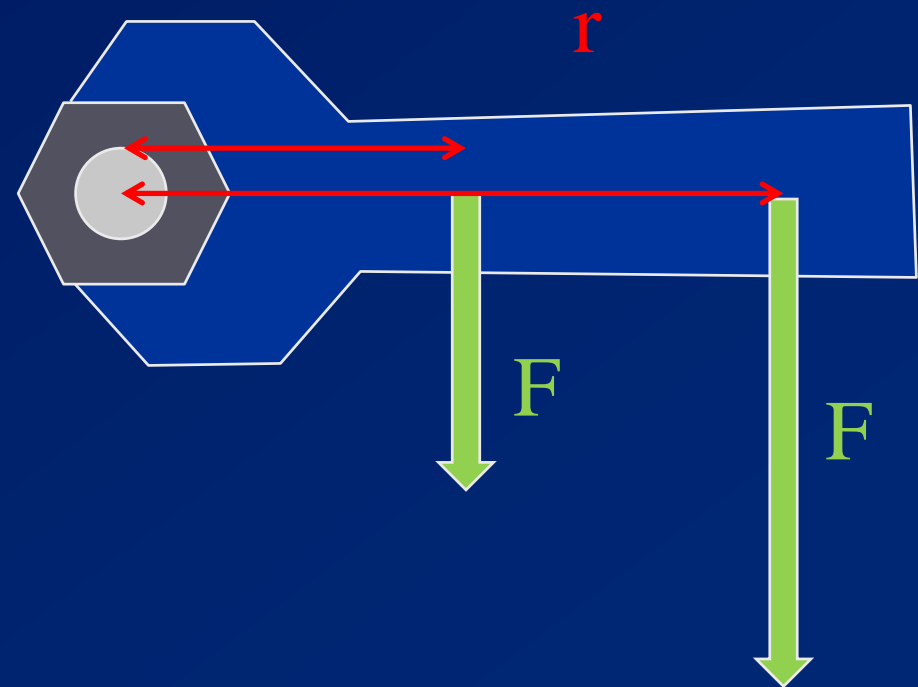
Kinetická energie před se rovná kinetické energii po srážce !!!

$$E_{pred} = \frac{1}{2} m_1 v_{1pr}^2 + \frac{1}{2} m_2 v_{2pr}^2 = E_{po} = \frac{1}{2} m_1 v_{1po}^2 + \frac{1}{2} m_2 v_{2po}^2$$

Dynamika rotačních pohybů

- Síla je základem uvádění těles i do rotačních pohybů, ale v tomto případě je důležité i jakým způsobem působí.

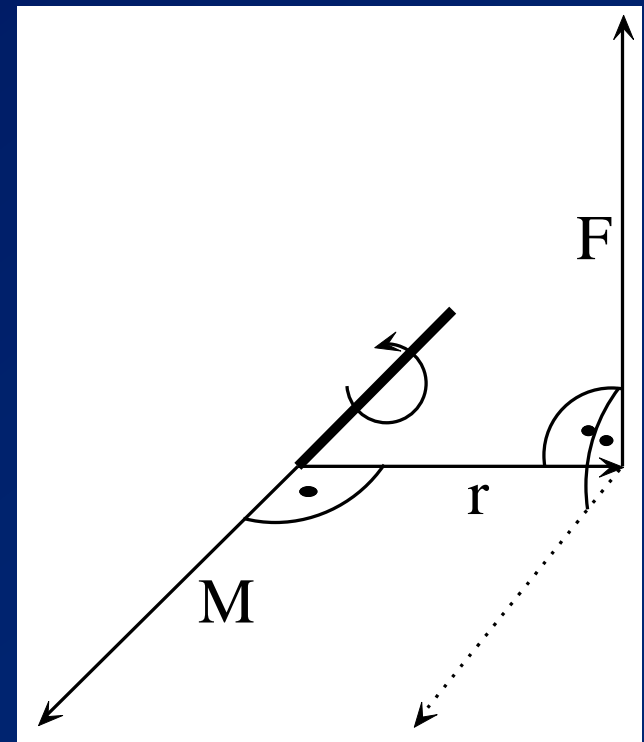
Pokud utahujeme klíčem matici, nezáleží její utažení pouze na použité síle F , ale také na vzdálenosti r , ve které uchopíme klíč vzhledem k ose otáčení

Moment síly M

- Je patrné, že pro otáčivý účinek síly je kromě její velikosti rozhodující i její vzdálenost od osy otáčení a její směr vzhledem ke směru působišťe – osa.
- Tyto vlastnosti popisuje moment síly počátek je v průsečíku osy a roviny otáčení.

$$\vec{M} = \vec{r} \times \vec{F} \quad [Nm]$$

Moment síly M - moment hybnosti b

- Předpokládejme konstantní moment síly. Potom s použitím druhého Newtonova zákona můžeme psát :

$$\vec{M} = \vec{r} \times \vec{F} = \vec{r} \times \frac{d\vec{p}}{dt} = \frac{d(\vec{r} \times \vec{p}_{HB})}{dt} = \frac{d\vec{b}_{HB}}{dt}$$

- Moment síly je tedy roven časové změně momentu hybnosti b_{HB} Hmotného Bodu.
- Toto je nejobecnější formulace druhého Newtonova zákona pro rotaci.

$$\vec{M} = \frac{d\vec{b}}{dt} \quad \text{Srovnej s} \quad \vec{F} = \frac{d\vec{p}}{dt}$$

b je konstantní když $\Sigma M = 0$
Zákon zachování momentu hybnosti !!!

Moment hybnosti b - moment setrvačnosti I

Zavádíme novou veličinu I = moment setrvačnosti

$$d\vec{b}_i = \vec{r}_i \times d\vec{p}_i$$

Podmínka \perp $v_i = r_i \cdot \omega$
nebo dvojný součin
vektorů

$$d\vec{b}_i = \vec{r}_i \times dm_i \cdot \vec{v}_i$$

$$d\vec{b}_i = r_i^2 \cdot \vec{\omega} \cdot dm_i$$

$$\vec{b} = \vec{\omega} \cdot \int_m r_i^2 dm_i = \vec{\omega} \cdot I$$

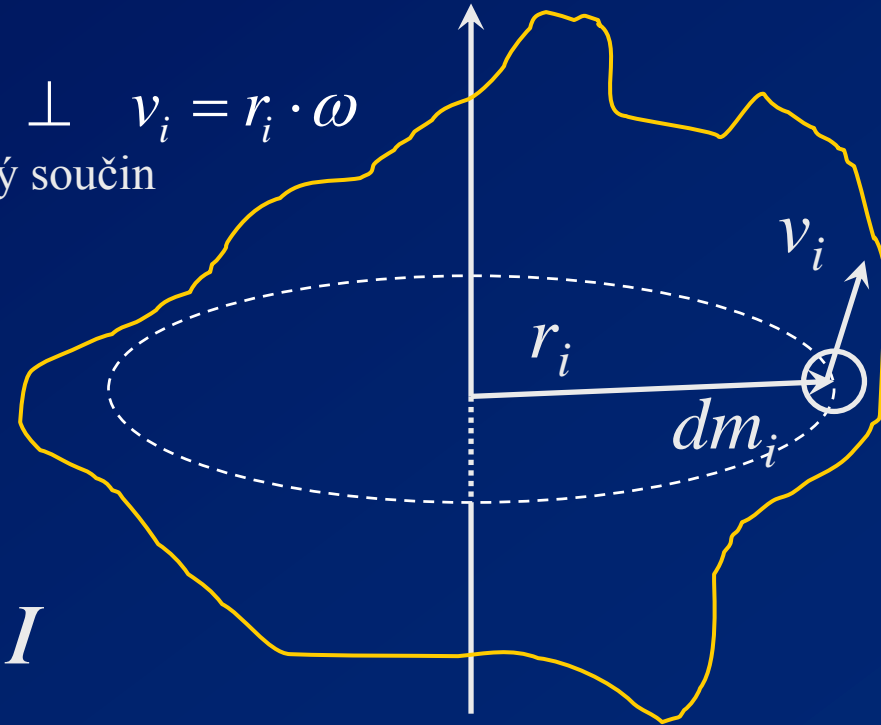
$$\vec{b} = I \cdot \vec{\omega}$$

Srovnej s

$$\vec{p} = m\vec{v}$$

$$d\vec{b}_i = r_i \times v_i \cdot dm_i$$

Hybnost i -tého
elementu tělesa

Pohybová rovnice rotace

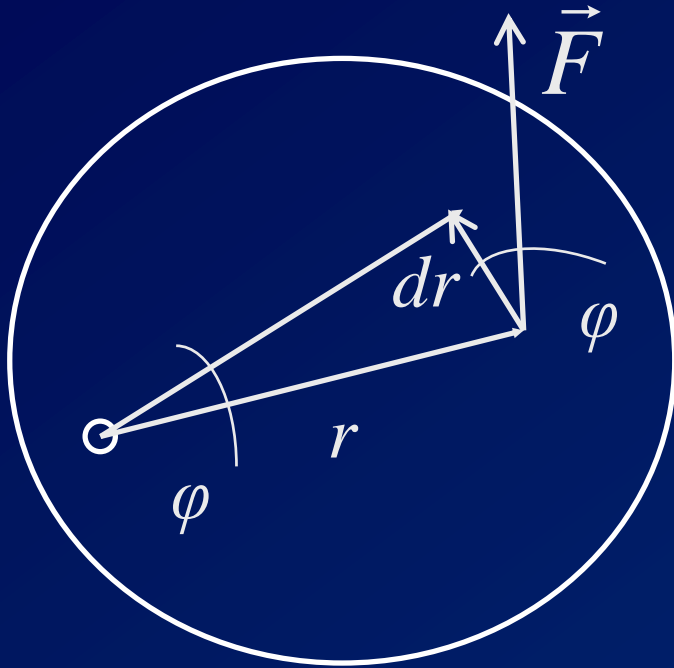
$$\vec{b} = \vec{\omega} \cdot I \quad \longrightarrow \quad \frac{d\vec{b}}{dt} = \frac{d(\vec{\omega} \cdot I)}{dt}$$

$$\frac{d\vec{b}}{dt} = I \frac{d(\vec{\omega})}{dt}$$

$$\vec{M} = I \cdot \vec{\varepsilon} \quad \longleftarrow \quad \vec{M} = I \frac{d(\vec{\omega})}{dt} = I \cdot \vec{\varepsilon}$$

Srovnej s $\vec{F} = m\vec{a}$

Práce při otáčivém pohybu

$$dW = \vec{F} \cdot d\vec{r}$$

$$dW = \vec{F} \cdot (d\vec{\varphi} \times \vec{r}) = d\vec{\varphi} \cdot (\vec{r} \times \vec{F})$$

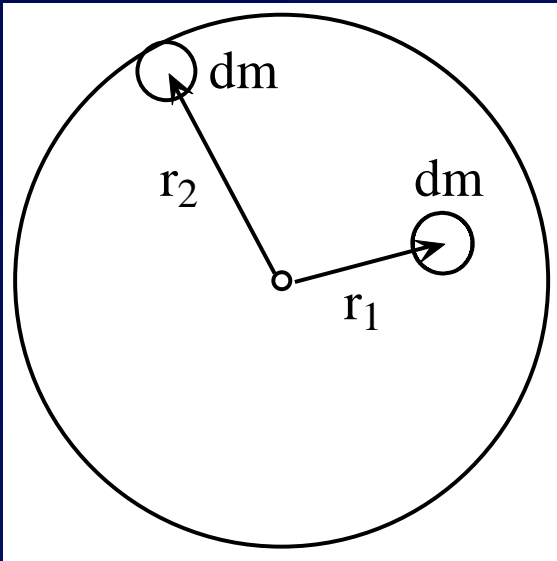
$$dW = \vec{M} \cdot d\vec{\varphi}$$

Práce: $W = \int \vec{M} \cdot d\vec{\varphi}$

$$W = \int \vec{F} \cdot d\vec{r}$$

Výkon: $P = \frac{dW}{dt} = \frac{\vec{M} \cdot d\vec{\varphi}}{dt} = \vec{M} \cdot \vec{\omega} \quad P = \vec{F} \cdot \vec{v}$

Kinetická energie rotačního pohybu - moment setrvačnosti

$$dE_K = \frac{1}{2} dm v^2 \quad v = r \cdot \omega$$

$$dE_K = \frac{1}{2} r^2 \omega^2 dm$$

$$E_K = \frac{1}{2} I \omega^2 \quad I = \int_m r^2 \cdot dm_i$$

$$I = dm \cdot r_1^2 + dm \cdot r_2^2 \dots$$

$$I = \int_m r^2 \cdot dm_i$$

Moment setrvačnosti I nahrazuje hmotnost m v rotačním pohybu

Příklad

Analogie dynamiky rotace a translace

$$\vec{M} = I\vec{\varepsilon}$$

Srovnej s

$$\vec{F} = m\vec{a}$$

$$E_{KR} = \frac{1}{2} I \cdot \omega^2$$

$$E_{KT} = \frac{1}{2} m \cdot v^2$$

$$\vec{b} = I \cdot \vec{\omega}$$

$$\vec{p} = m\vec{v}$$

$$W = \int \vec{M} \cdot d\vec{\varphi}$$

$$W = \int \vec{F} \cdot d\vec{r}$$

Podobně jako je **a** vazbou dynamiky na kinematiku translačního pohybu, je **ε** vazbou dynamiky na kinematiku pohybu rotačního

Hmotný střed – těžiště

Rozklad translačního a rotačního pohybu

- Soustavu těles lze reprezentovat **těžištěm**, přesněji **hmotným středem**, \vec{r}_t ve kterém je z hlediska dynamiky translace soustředěna celá hmotnost soustavy
- Získáme ho sumací popř. integrací rovnice:

$$\vec{r}_t = \frac{\sum_i m_i \vec{r}_i}{\sum_i m_i} = \frac{\int dm_i \vec{r}_i}{\int dm_i} \quad \sum_i m_i = \int dm = m$$

Příklad

Souřadnice těžiště se samozřejmě počítají ve složkách:

$$x_t = \frac{1}{m} \sum_i m_i x_i \quad y_t = \frac{1}{m} \sum_i m_i y_i \quad z_t = \frac{1}{m} \sum_i m_i z_i$$

Steinerova věta – moment setrvačnosti

- U tuhých těles lze výhodně popsat rozložení hmotnosti pomocí **momentu setrvačnosti** :

$$I = \sum m_i r_i^2$$

- Z vlastnosti těžiště plyne Steinerova věta :

$$I_a = I_t + ma^2$$

- kde I_a je moment setrvačnosti vůči ose, vzdálené a od těžiště a I_t je m.s. vůči ose procházející těžištěm, která je s ní paralelní

Steinerova věta - důkaz

- U tuhých těles popisujeme rozložení hmotnosti pomocí momentu setrvačnosti :

$$I(O_1) = \int_m r^2 dm \quad \text{Vůči ose procházející těžištěm}$$

$$I(O_2) = \int_m r_1^2 dm = \int_m (\vec{r} - \vec{a}) \cdot (\vec{r} - \vec{a}) dm =$$

$$\int_m r^2 dm - 2\vec{a} \int_m \vec{r} \cdot dm + \int_m a^2 dm = \int_m r^2 dm + a^2 m = I(O_1) + a^2 m$$

Vůči nové paralelní ose

Steinerova věta plyne z vlastnosti **těžiště**

Pro těžiště platí:

$$\int_m r_t dm = 0 !$$

Příklad

